

Waarom het spannend is om je autobiografie te schrijven.

En waarom het goed is om het tóch te doen.

Alles lijkt redelijk normaal. Je staat op, maakt het ontbijt klaar, rijdt naar je werk. Maar dan gebeurt het. Je doet de deur van je kantoor open, loopt naar binnen en ineens realiseer je je dat je geen kleding aan hebt.

Heb jij ook wel eens zo'n droom gehad? Het schrijven van een boek is net zoiets. Dat is wat het zo spannend maakt. En waarom veel mensen er niet aan durven te beginnen.

Met je verhaal naar buiten komen

Een belangrijk onderdeel van de workshops en Masterclasses die ik geef is het bespreken van elkaars werk. Na afloop hoor ik iedere keer weer hoe leuk en leerzaam de deelnemers het vinden om te horen hoe anderen hun teksten lezen en ervaren. Maar de eerste keer dat ze hun werk gaan voorlezen is altijd een spannend moment.

Zo ook voor M., die bij mij een cursus volgt. Tijdens het introductierondje had ze verteld dat ze al wel vaak geschreven had, maar dan vooral in dagboeken en voor haarzelf. Nu zou ze voor het eerst haar schrijfsels met anderen delen.

Zonder kleding

Ondanks haar aarzelingen lukte het haar om voor de tweede les een verhaal te schrijven en bracht ze de moed op om deze ook naar de medecursisten te sturen. Toen ik tijdens de les zei dat zij aan de beurt was om haar verhaal te bespreken, zag ik haar gezicht verstrakken.

Het was het gezicht van een vrouw die haar kantoor binnenloopt en zich ineens realiseert dat ze geen kleding aan heeft.

Niet zo vreemd, want ze had het aangedurfd om een tekst te schrijven waarin ze zich helemaal blootgaf. Ze schreef over haar onzekerheden, angsten, aarzelingen, imperfecties, falen. Het was prachtig, persoonlijk en kwetsbaar. Dat vonden de medecursisten ook.

Juist omdat ze zich kwetsbaar op durfde te stellen en daarmee zichzelf liet zien, raakte de tekst bij mij en de medecursisten een snaar.

Het eeuwige dilemma van een schrijver

Dat is het eeuwige dilemma waar je als schrijver (en wellicht geldt dat voor iedere kunstenaar) mee geconfronteerd wordt. Een tekst krijgt kracht als er iets van jezelf in doorschemert. Daarbij maakt het weinig uit of je nu een psychologische roman, kinderboek, levensverhaal of een boek over je vakgebied schrijft. Maar iets van jezelf laten zien betekent ook: jezelf blootgeven. Durf je dat aan? En durf je dat ook aan als je weet dat buitenstaanders, die jou niet kennen, jouw boek gaan lezen?

Dromen dat je naakt in een openbare ruimte staat, kan vele dingen beteken, lees ik op internet. Bijvoorbeeld dat je niets te verbergen hebt en trots bent op wie je bent. Misschien is het schrijven en publiceren van een boek wel net zo iets.

Lees of bekijk ook:

[Vlog: een autobiografie schrijven: waarom zou je dat eigenlijk doen?](#)

[Mijn autobiografie? Die leest toch helemaal niemand? Of wel soms?](#)

[Een boek schrijven: waarom de eerste stap het moeilijkst is. Of juist niet?](#)